

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 25. Tribulationes quô animô ferendæ. Ex Vet. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

tur, fractionem integer aspicit; fordibus adest immaculatus. Oliva l. 12. Strom. §. annis, quibus.

Non contristabit iustum &c. Prov. 12. 21. Cause variae, cur iustus nullâ re contristetur, aut turberetur. *Prima:* quod res omnes hujus Mundi, quae turbationem afferre possunt, parvi aestimet; nec amet: si ei auferantur, non dolet. *Secunda:* quia refrœnat suas cupiditates, quae sunt causa perturbacionum. *Tertia:* quia pacem, & quietem, animi rebus omnibus antepōnit. *Quarta:* quia scit, se, suaq; Deo esse curâ: quare in Paterna ejus cura suaviter conquiescit. *Quinta:* quia mentem habet in Deo fixam; & cum eo ita se unit, ut unus cum eo Spiritus efficiatur, Cornelius hic.

Quaelibet tormenta, quaelibet tribulationes, quaelibet hujus sæculi adversitates, undique saeviant: illud, quod Deus in abscondito fecit formum, in nobis frangi non potest, non cedit. S. August. in Psal. 138. circa medium scimus, nos lædi posse à nemine, nisi deprehendamus in sceleribus, aut maleficiis: occidere potestis, lædere non idem. S. Justinus M. Apol. 2. pro Christianis ad Antoninum Pium.

Certus sum, qui nulla nocebit adversitas, si nulla dominetur iniquitas. S. Bernardus f. 7. in Psal. 90.

Quod iustis exercitium virtutis est; hoc iniustus poena peccati est. Origenes hom. 16. in Gen.

§. XXIV.

In tribulatione non pecca, non desice.

Spiritus Dei ferebatur super aquas. Gen. 1. 2. Neglecto firmamento aquis incumbit. Cur mare praerulit, non terra solum, sed & caelo? adamavit aliqua in aequore, quae in homine amaret. Mare ventorum vi concutitur quidem, & fervet; sed litus non excedit, suisque se continet sinibus. Legis memor vel in furore. Imitare & tu mare; ut æquus sis. Oliva l. 9. Strom. §. Spiritus Domini.

Job scidit vestimenta sua; sed labiis non peccavit. Job. 1. 20. 22.

Turbatus sum, & non sum locutus. Psal. 76. 5. Seu adversa irruant, seu maledicta seveant, seu tentatio rugiat fervere non dedecet, peccare non libet. Idem.

Sicut ablactatus coram matre sua. Pf. 130. 2. Quemadmodum puellus, qui ablatatur; qui nuper ab ubere avulsus est, nec sic quidem à matre recedit; sed flens, gemens, lugens, ægrè ferens, & se afflictans, parenti semper adhæret, nec ab ea recedit: ita ego, cum essem in afflictione, angustiis, & calamitatibus; Deo semper adhæsi. S. Chrysof. hic.

In noctibus extollite manus vestras &c. Pf. 133. 2. In adversitatibus, ait, quae per diem vitæ hujus obscurant, nolite deficere: sed manus vestras in opere sanctitatis extollite, S. Prosper. Aquitan. hic.

§. XXV.

Tribulationes quò animò ferenda.

Ex Veteri.

Propitius sit mihi Dominus, nè faciam hanc rem Domino meo Christo Domini &c.

1. Reg. 24. 7. David, qui à Saule mille calamitatibus affectis, errans in montibus, in speluncis; ibi crudelem hostem habuit in manibus: quem si occidisset, periculis liberatus regnum hereditabat. Maluit tamen in ærumnis expectare à Deo finem; quàm, hoste perempto, festinare liberationem suam. S. Ambros. in Apolog. 1. David c. 6. debitum sibi imperium diu distulit; quod sciebat Deo auctore sibi deberi. Baeza t. 1. l. 4. §. 24.

Quoniam ego in flagella paratus sum. Pf. 37. 18. In flagella paratus est, & offert se Domino: ut, quae placuerint Deo flagella, sustineat. Elegisse quidem lego David flagelli genus, quod æquamiter sustineret: sed elegit, quia de tribus ei conditionibus eligendâ unius necessitas mandabatur. Ubi autem non mandatur, ad omnia paratus est Dei servulus, seu corporalem ægritudinem subeat, seu fugam à facie inimici, sive obitum filiorum. S. Ambros. hic.

Fiat misericordia tua, ut consuletur me. Pf. 118. 76. Inter ærumnas multiplices, & sæva certamina tormentorû, consolatricem rerum istarum misericordiam petit; ut adversitates sæcufferre possit. Non enim auferri sibi talia postulavit; sed in eis expetit consolari. Consolatio est enim; quando miseriarum patientiam donat, tormenta sæva temperat, & afflicti animi mœrores beatitudinos promissione confortat. Cassiodorus hic. Alius humiliatus ærumnis posceret, ut circa eum tentamenta desinerent; & sedare Dominus adversa dignaretur. Ille autem, tanquam athleta fortis, & patiens, quia exerceri, etangi, animam suam tribulationibus nôset; non tristia dimovere desiderat; sed magis in tempore laboris sui, dari sibi verbum consolationis exposcit: ut possit forti, quae ingruunt, mente tolerare. S. Ambr. hic. Octon. 10.

Deprime cor tuum, & sustine. Eccl. 2. 2. Cùm sæviunt æstus tribulationum; cor nostrum humiliare, & elatos spiritus submittere, oportet. Octavianus hic.

Ex Novo.

Intrate per angustam portam. Matth. 7. 13. Quomodo igitur, dixerit aliquis, dictum est illud: *jugum meum suave est, & onus meum leve?* Matth. 11. 30. nam si angusta est via, & aspera; quomodo rursus eam levem, facilemq; vocat? Illud quidem dictum est propter naturam afflictionum; hoc verò propter spontaneam voluntatem advenientium. Nam fieri potest; ut, quod naturâ est intolerabile sit leve; si eum alacritate animi suscipiamus. S. Chrysof. hom. 3. de Lazaro.

Puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquetur. Matth. 9. 6. Puer, id est, *servus*, teste Lucâ 7. 2. Servi hominum male torquentur; Servi Dei bene. Torqueri bene est pati, quod ferre, quidquid ærumnarum Deus inferat. Male torqueri est, cum indignatione pati. Bene torqueri est torqueri ad coronam; male, ad poenam. Pinna in Eccl. Ethol. 29.

Quid dicam? Pater. Joan. 12. 27. S. Chrysof. hom. 66. in Joan. quasi diceret: non habeo, quid dicam, ereptionem quærens: *propterea enim veni in horam hanc.* Incarna-

ta DEI sapientia non habet, quid dicat, ereptionem, querens: & garrula humana fatuitas quantas adfert excusationes? Sylveira addit. hic.

Bajulans sibi crucem exiit. Joan. 19. 17. Animosè, & intrepidè, pericula oblata, licet gravissima, amplexanda sunt. Ecce qui ad calicis poculum trepidabat, modò crucem dolorosissimam, & ignominiosissimam, sine trepidatione bajulat. S. Cæsarius dial. 3. deprecabatur poculum, nos instruens: in pericula non infiliendum esse; sed adventantia fortiter, ac viriliter, esse suscipienda. Ideo crucem, per meditationem aestimatam, certò consiliò deprecatur quidem: exhibitam verò super humeros, tanquam victor tollens, ibat sponte in ea clavis suffigendus. Non sic vani homines; sed ut ait Pl. 77. 9. *Filij Ephrem intendentes, & mittentes, arcum, conversi sunt in die belli.* Domi crucem, cædèsque, meditantur; in arana verò damà fugaciores sunt, Bæza t. 1. l. 4. c. 4. §. 1.

Aperta sunt omnia ostia. Act. 16. 26. Cur portis carceris apertis, Paulus, & Silas, non egrediuntur? S. Chrysol. hom. 8. in ep. ad Eph. quemadmodum carcerem Paulus non egrediebatur, etiamsi potuisset; donec, qui illum conjecerat, evocaret, & educeretur; ita tres pueri caminum egressi non sunt; donec, qui conjecerat, egredi jussisset. Quid hic dicemus? nè videlicet in adversis liberari festinemus. Expecta longanimitis; Deus dabit finem. Sylveira hic q. 12.

Ex Patribus, & aliis.

Grata ignominia Crucis ei, qui Crucifixo ingratus non est. S. Bernardus l. 25. in Cant.

Quemadmodum mens aliqua, licet quidem semper verberetur, non tamen dat tergum; neque concavitatis formam in se recipit; sed eadem semper manet, sibi que similis: sic & qui vult verum se gerere Christianum, inter diversas tribulationes, atque tentationes; sive extrinsecus ab hominibus illatas contumelias, persecutiones, damna, aut aliqua ejusmodi; sive extrinsecus à spiritibus malignis inductas angustias diversissimas, unus est idem, maneat oportet; fortiter quæcunq; obvenientia perferens. S. Ephrem de fide. Sit mens nostra non quasi vitrum, quod ad primum perfectionis ictum impatiens frangitur; sed pretiosi potius vena metalli, quæ sub mallei contusione purgatur. B. Petrus Dam. l. 4. ep. 17.

Cur tibi molestæ sunt injuriæ, & adversitates quæcunq; nisi quia illas averfaris? Bellum iis infers tanquam hostibus; quid mirum, si te infestant? Quod si eas amares, non essent molestæ; sed potius jucundæ. Stella de contemptu &c. p. c. 2.

Si persecutio tibi affert molestiam, non conqueraris de persequente; sed potius de teipso. Quod si aliquid tibi videtur esse durum; contra teipsum insurge, & vindica te de inimicis tuis internis, qui te affligunt; nec conqueraris externis; cum te non nisi volentem, lædere non possint. Sicut tinea consumit pannum, ex quo nata est; & vermis rodit lignum, ex quo prodiit: sic hæc onera, quæ cor tuum pre-

munt, oriuntur ex propria tua concupiscentia. Idem ibidem.

Omnes creature sunt homini, qualis homo erga seipsum est. Bona anima non potest offendi rebus exterioribus; nec malus iis juvari. Idem ibidem c. 43.

Calamitatis ventus neminem non incurfat: resistentes quercus frangit; submittentem se arundines non lædit. Drexelius Gymn. pat. p. 1. c. 1.

§. XXXVI.

Tribulationis sanctis charæ, optatæ, &c. Ex Veteri.

A Doravit Israël Deum conversus ad lectuli caput. Gen. 47. 31. Septuag. *adoravit Israël summitatem virgæ ejus.* Quid virgæ cum lectuli capite? in capite lectuli cervical ad capitis requiem apponitur. Virgâ labores, tribulationesque, in Scriptura signantur. Virgâ percussus justus, idem est, ac beatè quiescere. S. Hilarius Can. 11. in Matth. nunquam hilarius Sancti requiescunt, quam dum laboribus fatigantur. Escobar t. 5. Proph. Chr. l. 8. lect. 2. obf. 3.

Servate mihi puerum Absolon. 2. Reg. 18. 5. Quæ tunc, protulit; cum perduellis vota, & arma, in regem tonarent, sævirentq; David nunquam teneriori animi, orisq; sensu, profecutus est Absolonem; quam cum ab eo sede suâ pelleretur, E contra supplicem, avidumq; paterni amplexus, rejectit. 2. Reg. 14. 24. *revertatur in domum suam, & faciem meam non videat.* Sciebat enim, expetenti Domini sui faciem, armatum plus filium prodesse posse, quam blandum. Oliva fer. 4. D. Pafs.

Cibi mei sunt. Job. 6. 7. Justi enim gloriantur in tribulationibus: scientes, quoniam tribulatio patientiam operatur. Rom. 5. 3. Hugo Card. hic.

Hæc mihi sit consolatio: ut affligens me dolore, non parcat; nec contradicam sermonibus Sancti. ibid. v. 10. *Cum audierit* (equus generosus) *buccinam, dicit vah!* Job. 39. 25. *Vah* est interjectio animi gestantis. Guilielmus Par. lib. de morib. tr. de spe: sicut gaudent equi, cum signum imminentis consuetudinis audierint: sic & Dei amici hujusmodi gaudiò gaudent; cum bellum tribulationis consurgere cognoverint. Escobar t. 1. Mir. Chr. l. 1. Obf. 2.

Venerunt ad eum omnes fratres sui, & universæ soror es sue, & cuncti, qui norerant eum prius - consolati sunt eum super omni malo, quod intulerat Dominus super eum. Job. 42. 11. Quod non fecerunt, quando in mediis angustis positus magis eorum solatio egebat. Jam mala præterierant; cur ergo eum solantur? nam ubi nihil ærumnarum sit, non videtur esse locus consolationis, & compassionis, inquit Pinceda hic. Respondeo: consolati sunt eum, non de alio, quam quòd jam pati cessasset. Nam viro justo crux summa, sine cruce esse. Did. Niff. D. 20. Pent. §. 3.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt. Pl. 22. 4. Ipsa me non affligerunt; sed potius consolata sunt: quia in his intelligo, te esse memorem me? S. Laur. Just. hic.

Quanti